

Некрологи

Петро Васильович Спасіченко

20 січня 2011 року зупинилося серце видатного, висококваліфікованого, блискучого спеціаліста анестезіолога — реаніматолога, науковця та педагога, керівника відділення інтенсивної терапії та анестезіології № 1 Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова НАМ України Спасіченка Петра Васильовича.

П. В. Спасіченко народився 17 листопада 1940 року у селі Личанка Києво-Святошинського району Київської області в сім'ї колгоспника. В 1957 році закінчив середню школу в рідному селі та цього ж року поступив до Київського медичного інституту, який з відзнакою закінчив у 1964 році за спеціальністю «Лікувальна справа». Після закінчення інституту за направленням почав працювати у Київському науково-дослідному інституті нейрохірургії, став невід'ємною його частиною і тісно пов'язав з ним весь свій творчий шлях лікаря та наукового співробітника.

Багаторічна наукова діяльність майбутнього завідуючого відділення знайшла втілення в успішному виконанні у 1981 році кандидатської дисертації «Стан функції зовнішнього дихання у хворих з пухлинами великих півкуль головного мозку», результати якої активно впроваджені в практику охорони здоров'я.

П. В. Спасіченко працював в Інституті послідовно на посаді лікаря, з 1983 р. старшого наукового співробітника, з 1985 р. почав завідувати відділенням інтенсивної терапії та анестезіології № 1.

Основними напрямками наукової діяльності Петра Васильовича були вивчення характеру порушень життєво важливих функцій організму у хворих з нейрохірургічною патологією; внутрішньочерепна патологія; процеси набряку і набухання головного мозку, їх терапія; нейроанестезіологія та інтенсивна терапія; припливно-відточний діаліз порожнини черепа; внутрішньосудинне лазерне опромінення крові та ін.

Петро Васильович автор 102 наукових публікацій, 11 винаходів, 46 раціоналізаторських пропозицій, 4 методичних рекомендацій, 1 інформаційного листа, присвячених актуальним питанням анестезіологічного забезпечення та інтенсивної терапії хворих з пухлинами головного та спинного мозку, черепно-мозковою травмою та судинною патологією. Лікар найвищої кваліфікаційної категорії з анестезіології та інтенсивної терапії, активно впроваджував в практику охорони здоров'я сучасні найновіші досягнення вітчизняної та зарубіжної науки з питань знеболювання, реанімації та інтенсивної терапії.

Петро Васильович Спасіченко був постійним консультантом Державної санітарної авіації. Брав активну участь у підготовці науково-медичних кадрів Інституту та країни. З 1991 по 2006 р. працював за сумісництвом асистентом кафедри анестезіології та інтенсивної терапії Національної медичної академії післядипломної освіти

ім. П. Л. Шупика. Брав активну участь у роботі Асоціації анестезіологів України.

Завжди щедро ділився своїм досвідом, знаннями, виступаючи з доповідями на Всесоюзних, міжнародних та інститутських конференціях і з'їздах.

За сумлінну працю, значні успіхи в розвитку вітчизняної науки, активну участь у суспільному житті Інституту Петро Васильович відзначений урядовими нагородами, подяками та преміями адміністрації Інституту, Міністерства охорони здоров'я, відзнакою «Відмінник охорони здоров'я».

Своєю відданістю улюбленій справі, професіоналізмом та багаторічною науковою діяльністю П. В. Спасіченко заслужив визнаний авторитет не тільки в Інституті, а й на теренах країн СНД.

Сотні врятованих пацієнтів завжди будуть згадувати його як чуйну, доброзичливу людину, яка ніколи не відмовляла у допомозі. В пам'яті колег та учнів П.В. Спасіченко був мудрим керівником, наділений організаційними здібностями, якостями творчої ініціативи та сумлінності.

П. В. Спасіченку були притаманні такі чудові риси характеру, як наполегливість у пошуках нового, здатність до визначення і блискучого вирішення найскладніших завдань, неординарність мислення і почуття власної відповідальності за долю і здоров'я кожної людини.

Висловлюємо глибокі співчуття рідним, близьким та друзям Петра Васильовича Спасіченка.

Мудрий вислів: «Світлячи іншим — згораю сам» повною мірою відображає життєвий шлях видатного лікаря. Пам'ять про нього залишиться в наших серцях на довгі, довгі роки...